

vedtager, hvad Udvalget har foreslaaet, saa vil jeg opfatte det saaledes, at man derved slet ikke har præciseret sin Mening, idet man da kun gaaer ud fra at blive ved det, man vedtog isjor, for saa senere at kunne bestemme sig til, hvad man anseer for det Rigtige. Men for mig er det unægteligt et temmelig vigtigt Spørgsmaal, om man her idag skal have et Votumenten for det Ene eller for det Andet, og jeg kan ikke, — jeg gjentager det —, naar Thinget forklaster Forslaget under Nr. 9, Andet end betragte det som et Svar til Medlemmerne af Hærorganisationsudvalget, at de skulle fastholde, hvad Krigsministeren har foreslaaet. Det har forundret mig at høre, at den ærede Ordfører er gaaet bort fra Forslaget under Nr. 7; jeg kan ikke nægte, at jeg meget gjerne seer dette Forslag vedtaget; man kunde da mellem anden og tredje Behandling forhandle med Ministeren om, hvilket andet Forslag man mulig maatte kunne blive enig om.

Krigsministeren: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing; der er kun en Ytring af den ærede sidste Tale, som jeg troer at maatte imødegaae, og jeg skal ogsaa tilføie, at det jo vistnok er en egen Sag for mig at søge at overtale det ærede Things Medlemmer til at fatte en Beslutning, som kan have saa betænkkelige Følger, som det af det ærede Medlem blev antydet, nemlig at de saaledes vilde af ham ansees for at have forandret Mening. Jeg kan fuldstændig gaae ind paa den Betænklighed, dette kan have for enkelte Medlemmer, og jeg skal derfor kun imødegaae en Ytring af det ærede Medlem, som gik ud paa, at Krigsministeren dog vistnok ikke var ret enig med sig selv om, hvad han foretrak, idet han her i Budgettet havde foreslaaet een Uddannelsesfestid for Recruterne iaar og en anden i Udkaftet til Organisationsplanen. Dertil skal jeg kun bemærke, at der forelaa visse Ting, der vare givne, da dette Forslag til Finantslov blev udarbejdet. Det var nemlig saagodtsom givet, at Recruterne skulde møde den 1ste Juni. Jeg har haft mine Grunde, hvorfor jeg ikke troede at burde forandre Indkaldelsesfestiden, og det var navnlig Hensynet til de Mænd, der skulde indkalbes. Dernæst var det givet, at der skulde

være en Exerceertid; der var bevilget Penge dertil; og her var altsaa to Momenter, der vare ligefrem givne. Naar jeg nu ikke vilde holde Folkene hjemmefra Suleasten, saa har jeg ikke godt kunnet holde dem længere inde end til 21de December; jeg tilstaaer, at det er dette Hensyn til Suleasten, som har bestemt mig til at lade Folkene gaae den 21de December. Der var altsaa tre Ting givne: Indkaldelsen til 1ste Juni, Exerceertiden og Hensynet til denne Periode af Vinteren; det var det, der betingede det her foreliggende Forslag. Hvor jeg har haft frie Hænder til at foreslaae, har jeg tilraadet 7 Maaneders uafbrudte Recrutuddannelse og derpaa følgende Uddannelse i Leir næste Aar. Naar jeg iøvrigt har ladet mig nøie med at foreslaae 6 Maaneder og 21 Dage, forekommer der mig ikke at være nogen Modsigelse deri, naar jeg for et andet Aar forlanger 7 Maaneder. Det synes mig, at jeg deri har været fuldkommen consequent.

Steen: Jeg havde haabet, at den høitærede Krigsminister vilde have besvaret de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Ordfører, thi det troer jeg væsentligt vilde kunne tjene til at klare Stillingen. Jeg er nemlig efter at have hørt den ærede Ordførers Bemærkninger egentlig kommen længere bort fra Udvalgets Forslag, end jeg var forhen. Jeg vilde meget gjerne bidrage til at spare disse Penge, dersom vi kunde, men jeg kan dog paa den anden Side ikke gaae ind paa at stemme for et Forslag, om hvilket man efter disse Ytringer maa antage, at det væsentligst tilsigter at formindske den gode Uddannelse, som Recruterne kunde ventes at faae. Den ærede Ordfører fastholdt ganske vist, at vi endnu ikke stod paa Hærplanens Grundlag, men paa Grundlag af Organisationen af 1842, eller rettere af Levningerne deraf; men han erklærede tillige, at Ministeriet nu — og, saavidt jeg opfatte det, tillige han og maastee Flere af Udvalget — antog, at den Uddannelse, som Recruterne skulde have gennem Garnisonslivet, ikke var Meget værd. Man var derfor især med at forlade den, men paa Grund af, at man endnu stod paa et andet Standpunkt, paa Levningerne af Organisationen af 1842, fandt